

KLASSIEK Maastrichts kunstenfestival heeft zich ontwikkeld tot een sterk merk

De weg van thema naar festival

Musica Sacra Maastricht heeft zich in de loop der jaren ontwikkeld tot een kunstenfestival van formaat. Wat is de werkwijze van de makers? „Ons publiek wil graag verrast worden.”

door **Maurice Wiche**

In 2009 begon het pelgrimsbloed van Fons Dejong te borrelen. Hij pakte een landkaart, en nam de route van Maastricht tot Santiago de Compostela onder de loep. Negentig dagen trok hij uit voor de voettocht. Eenmaal onderweg klopte hij - je bent pelgrim of je bent het niet - voor een slaapplek geregeld aan bij mijnheer pastoor. De heimwee knaagde aan hem, maar van opgeven was geen sprake, ook niet toen hij een enkele keer noodgedwongen zijn bedje moest spreiden in de plaatselijke feestzaal.

Fons Dejong is al jaren betrokken bij het Maastrichtse kunstenfestival Musica Sacra. Sinds dit jaar is hij projectleider, wat inhoudt dat hij de supervisie heeft over zo'n beetje alles wat er bij het organiseren van het festival komt kijken. Hij ziet toe op de financiën, regelt logistieke kwesties, onderhoudt het contact met de artiesten, en geeft - samen met Jacques Giesen - leiding aan de programma commissie. Het festivalthema van dit jaar, 'De Weg', lijkt voort te vloeien uit zijn solo-voettocht van zes jaar geleden, maar zelf ontkent Dejong een direct verband: „Een thema komt vaak zomaar uit de lucht vallen. Een muziekstuk kan de aanleiding zijn, of een boek. We praten erover, associëren wat, en opeens kan het er zijn.”

Daarna kan het echte programmeren beginnen. Ook dit jaar kan de koek niet op: in vier dagen tijd passeren meer dan vijftig concerten, zeven films en twee dansvoorstellingen de revue. Daarnaast worden verbindingen gelegd met theater en beeldende kunst.

„Als we het eens zijn over het thema zoeken we daar repertoire bij, en benaderen vervolgens de gezelschappen”, geeft Dejong een inkijkje in de werkwijze van de programma commissie. „Soms ook gaat het andersom. Dan willen we een gezelschap graag hebben, en vragen we ze om een geschikt programma-

Fons Dejong (rechts) bezig met de voorbereidingen voor een groot labyrint op het Vrijthof.

foto Harry Heuts

voorstel dat aansluit bij het thema. We prijzen ons gelukkig met een tweetal voortreffelijke specialisten in de commissie: Jos Leussink kent onder andere de vocale en orgelwereld als zijn broekzak, terwijl Sylvester Beelaert - programmamaker bij de omroep KRO/RKK - welhaast een encyclopedische kennis heeft van de gehele muziekgeschiedenis.”

Musica Sacra steekt al jaren zijn nek uit. In tijden dat menige con-

cert-organisatie een zeker publieksbereik wil garanderen door op zeker te spelen, blijft het Maastrichtse festival strooien met compositieopdrachten. Onbekend maakt onbemind, luidt het spreekwoord, maar daar blijken ze in Maastricht geen last van te hebben, ook niet als het gaat om een tweede veelgeprezen wezenskenmerk van het festival: het opdissen van vergeten meesterwerken. Dejong: „Ons publiek wil verrast worden, dat hebben we in

de loop der jaren opgebouwd. Het laat zich graag lokken door de stad en de sfeervolle locaties, maar ook door de diversiteit in de programmering. De culturele omnivoren, dat is onze doelgroep - mensen die al over een ruime kunstzinnige bagage beschikken en daar nog het een en ander aan willen toevoegen. Maar we zoeken ook naar ander publiek door bijvoorbeeld meer dans en een ruimer filmkeuze aan te bieden, en door projecten met

kinderen te organiseren.” Het Maastrichtse festival - in 1983 begonnen als Europees Festival van Religieuze Muziek - heeft zich in de loop der jaren ontwikkeld tot een sterk merk, een kunstenfestival van formaat waarvoor liefhebbers graag het derde weekend van september vrijhouden. Welke ambities hebben de makers nog? „We willen de mix tussen overheidsgeld en private financiering verstevigen. Door bijvoorbeeld aan specifieke programmaonderdelen bepaalde sponsors te koppelen, willen we tegenover subsidiegeld meer geld uit de private sector zetten. Maar we hopen ook de compositieopdrachten te kunnen continueren, waar we inmiddels zo'n goede reputatie mee hebben opgebouwd. En we pogen meer vruchtbare aanknopingspunten te vinden met niet-westerse muziek, zoals Indiase raga, of iets rond het islamitische.”